

være tilfredsstillende, thi det er jo ikke sandsynligt, at Lovforslaget bliver til Lov i denne Session. Det kan være, at jeg staaer ene her i Salen med Hensyn til mine Tanker om Sagen, men i alt Fald er jeg overbevist om, at der er Mange trindt om i Landet, som ikke ønske, at Sognefogderne skulle blive satte paa en saadan Løn, hvorimod de hellere ville have, at man gjør denne Bestilling til en reent communal. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg ikke tillader mig at afgjøre, om det er rigtigt slet ikke at give dem Noget, thi blev det Tilfældet, vilde det vist ikke vare længe, før vi hørte Politimestrene erklære, at de ikke kunde være tjente med den Hjælp, de havde af Sognefogderne, men at der maatte indføres en anden Politiorbning. Jeg frygter da ser, at vi skulle faae ridende Politi; men derfor er jeg, og jeg tør sige de Fleste, meget bange. Jeg vil ikke sige, at der ikke kan være enkelte Steder, hvor det kan være hensigtsmæssigt at have det, men i Almindelighed vil jeg sige: Lad os ikke faae det. — Jeg troer saaledes ikke, at Lovforslagets § 7 er heldig affattet, men jeg vil, som sagt, haabe, at den høitagtede Justitsminister vil tage Sagen i sin Haand og muligen ændre paa Forslaget. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Madsen: Jeg kan gjerne være enig med den ærede sidste Taler, forsaavidt som jeg heller ikke ønsker at faae ridende Politi, men dersom vi først komme til en Omordning af Retspleien, er jeg bange for, at vi alligevel ville faae det, og naar vi beholde den Løn, der er sat for Sognefogderne, faae vi en saa meget større Udgift. Saaledes som Forholdene nu for Tiden ere, troer jeg, at Sognefogdernes Bestilling ikke er saa betydelig, at den behøver at lønnes med den Løn, som er fastsat i Loven af 4de Marts 1857. Jeg har hørt megen Tale blandt Befolkningen om, at det er en altfor stor Løn, som Sognefogderne faae, i Forhold til den Forretning, de have at udføre, og naar jeg skal dømme efter min egen Erfaring, kan jeg ogsaa sige, at det forekommer mig, at Sognefogderne ligesaavel kunde være ulønnede som Vægds mændene. Derimod have Forslagsstillerne ikke villet foreslaae en For-

andring i de Sportler og andre Betalinger, som for Tiden tilkomme Sognefogderne, idet vi have meent, at vi gjerne kunne lade dette Punkt staae hen, indtil vi faae en almindelig Omordning af Sportellovgivningen; derfor have vi foreslaaet, at der i Fremtiden skal komme Sognefogderne de samme Sportler og andre Betalinger, som ere bestemte i den bestaaende Lovgivning. Hvad angaaer Befordringsgodtgjørelsen for Reiserne, vil jeg sige, at den foreslaaede Betaling netop er den samme, som Amdsraadet nu for Tiden paa sine Steder tilstaaer Vægds mændene, men hvis det meget ærede Thing vil gaae ind paa at tilstaae en høiere Betaling pr. Meil end den, der er foreslaaet, skal jeg ikke have Noget derimod; Forslagsstillerne have imidlertid ikke meent at burde gaae høiere. For den Mand, som selv har Hest og Bogn, kan den foreslaaede Befordringsgodtgjørelse vistnok være nogenlunde passende, og jeg antager, at Sognefogderne i Almindelighed selv have deres egen Befordring at tjøre med. — Vi have foreslaaet, at Amdsraadene skal inddele Sognefogedkredsene saaledes, som de paa ethvert Sted efter de stedlige Forhold ansee for meest passende. Forslagsstillerne have nemlig meent, at der er Sogne, som ere saa smaa, at der kunde være Spørgsmaal om hvorvidt man ikke burde nøies med een Sognefoged for 2 Sogne, medens der igjen er andre Sogne, som ere saa store, at der gjerne kunde behøves at være 3—4 Sognefogedkredse deri. Vi maae nemlig vel lægge Mærke til, at naar Sognefogderne skulle være ulønnede, gaaer det ikke an at have altfor store Sognefogedkredse. Derfor have vi foreslaaet at overlade til Amdsraadet at inddele Sognefogedkredsene saaledes, som det efter ethvert Steds Forhold synes at være bedst passende. — Vi have endvidere foreslaaet, at der i hver Sognefogedkreds skal være baade en Sognefoged og en Næstfognefoged, hvilken Sidste skal træde i Sognefogdens Sted i Tilfælde af Sygdom eller andet Forfald, som kunde indtræffe. Saaledes som Forholdet nu for Tiden er, opstaaer der ikke saa liden Uleilighed for en Sognefoged, saasnart han blot skal foretage en lille Reise; thi han skal da skrive til Amtmanden for at faae en Anden constitueret i sit Sted. Naar